

האמריקאים העבירו הצעה אולטימטיבית לאש"ף — ברית המועצות העבירה לישראל איום, הבטחה והצעה

איומים והבטחות

זה היה העתק מדויק של פרט על עליית הנאציזם. וגם השילטון התנהג כמו אז

זה נראה בדיוק כמו בסרט על עליית הנאצים לשלטון. על המעקה עמד המנהיג, דמות כמעט מגוחכת, הנראה כמו פסיכי, מנופף בנורעות ואומר דברים נוראים. מסביבו קומץ אנשים בחולצות הצהובות, צורחים ומנופפים בדגלים. צורתם העידה עליהם שהם כאים מתחתית התחתית של החברה. הם עמדו מסביב למנהיג במועליה. לידו עמדה אשה מתמוגגת, שנראתה כאילו היא בשלב מתקדם של אורגזמה. מולם — קהל של אלפים, האנשים ההגונים שהתגייסו כדי להגן על הרפובליקה מול פני הטרורף העולה מן הביבים — מוחים, צועקים, מניפים ידיים כזעם, אך ממושמים ובלתי-לחוצים את החוט, שהביא את רעתו המנהיג אל הרמקול אדיר-הקול. ששירר את דבריו למאות הדריות בסכיבה. הם ניסו להשתיק את קולו בצעקות זעם.

ובין קומץ הנאצים ואלפי מתנגדיהם — מאות השוטרים של הרפובליקה, שקיבלו על עצמם להגן על הנאצים, ושבעליהם לא היו אלה מעזים להראות את פרצופם. המישטרה של הממשלה הסוציאלי-דמוקרטית, בפקודת שר סוציאלי-דמוקרטי, "מלאה את חובתה": להבטיח את חופש הדיבור למי שקורא לחסל את חופש הדיבור, לגרש את בני הגזע הנחות, להפיל את הדמוקרטיה, לעשות שפי' טים כפושעים" שבשילטון, לסלק את החשבון עם התוקעים. סכין בגב הצבא.

רגן הצעה לאש"ף

ר' דיעה סנסציונית ממקור מוס' מן ביותר: ממשלת ארצות-הברית העבירה להנהגת אש"ף הצעה בעלת אפי' אולטימטיבי. **תוכן ההצעה:** ארצות-הברית מוכנה להכיר באש"ף ולנהל משא-ומתן איתו, בתנאי שהאירגון יתקן לחלוטין את קשריו עם ברית-המועצות ויחזיר על הדרשה לכנס ועידת-שלום בינלאומית, שבה יכהן נציג סובייטי בדרג משותפת לצד נציג אמריקאי. הצד האולטימטיבי: אם אש"ף ידחה

לקראת השלום. האמריקאים היו אמורים להיפגש עם מישלחת ירדנית-פלסטינית. אולם שום דבר לא קרה. האמריקאים העמידו דרישות, חוסיין וערפאת מילאו את הדרישות לפחות חלקית, ואז העמידו האמריקאים דרישות חדשות. כל סיבובי מרפי הסתיימו ב"שילון" — כי כל ויתור ירדני-פלסטיני גרם להתקשחות נוספת בעמדה האמריקאית. היו שראו בכך הצלחה גדולה ל-ישראל, השולטת בקונגרס האמריקאי, והמפעילה לחץ כבד על הבית הלבן. ממשלת-ישראל אינה מעוניינת בשום שיחה בין האמריקאים לבין מישלחת פלסטינית-ירדנית, יהיה הרכבה אשר יהיה, מפני שהיא חוששת — בצדק שבו תצטרך לנהל משא-ומתן על השטחים הכבושים. עכשיו ניתן לכל התמרונים האלה הסבר חדש, סביר יותר: ארצות-הברית מתכוונת ללחוץ על חוסיין ואש"ף, ובמיוחד על יאסר ערפאת, על-ידי מניעת כל הישג מדיני שהוא ממנו, גם אחרי כל הוויתורים שעשה. **הרמז לערפאת:** לא תקבל מאומה, אלא אם כן תעבור חזרה משמעותית מן המחנה הסובייטי אל המחנה האמריקאי.

גורבצ'וב הצעה לישראל

שלבם ויכללו הסדר-ביניים. זה קרוב לגישה שהשמיעה ישראל לא פעם, מתוך רצון לעמוד על הגשמת כל שלב בתהליך-השלום לפני שניגשים לבצוע השלב הבא.

הסובייטים: איום והבטחה

ב צד השניניים האלה בגישתה, שנועדו למצוא חן בעיני האמריקאים וישראל, העבירה ברית-המועצות לאחרונה שני מסרים חשובים ביותר:

מסר א': ברית-המועצות לא תסבול שום התקפה ישראלית על סוריה. במקרה של מלחמה, תחוש ברית-המועצות לעזרת סוריה, גם אם יביא הדבר לידי משבר גלובלי.

אזהרה זו נמסרה בצורה דיסקרטית, בלי פירסומה, כדי למנוע אי-הבנה בישראל, לאור האיומים האחרונים של יצחק רבין ואחרים על סוריה. המצב מזכיר את המאורעות שקדמו למלחמת ששת-הימים, כאשר הרמטכ"ל יצחק רבין השמיע הודעה מפוצצת על כך שיש צורך להפיל בכוח את המישטר הסורי. הצהרה זו ודומות לה תרמו להידרדרות, שהביאה למלחמה. אולם יחד עם מסר זה, מסרה ברית-המועצות מסר שני, גם הוא בצורה דיסקרטית ביותר.

מסר ב': ברית-המועצות מדחיבת לחלוטין לקדומה ול-ביטחונה של ישראל, ותמנע התקפה עליה.

כלומר: בצד האזהרה לישראל לכל תקוף את סוריה, הבטחה שמוסקווה לא תניח לסוריה לתקוף את ישראל.

ברית-המועצות יודעת כיום שיש עשתה מישגה חמור, כאשר ניתקה את יחסיה עם ישראל. הדבר מחליש את דרישתה לכינוס ועידה בינלאומית, שבה תמלא תפקיד חשוב. אולם היא מתקשה לחדש את היחסים, כאשר ישראל נוקטת שורה של מעשים אנטי-סובייטיים, המעוררים זעם במוסקווה. בין השאר:

- ההסכם האסטרטגי בין ישראל וארצות-הברית, שבו נקבע בפירוש כי ברית-המועצות היא האויב העיקרי.
- הסכמת ישראל להקים בשיטחה משרדים אמריקאיים לניהול לוחמה פסיכולוגית אנטי-סובייטית.
- מערכת-התעמולה העולמית הישראלית-יהודית בעניין יהודי ברית-המועצות.
- הסכמת ישראל להצטרף ליוזמה האמריקאית בעניין "מילחמת הכר" (המשך בעמוד 10)

חוסיין-ערפאת נאמר: לא תקבלו דבר אם לא תתמסרו לחלוטין למדיניות האמריקאית.

הסובייטים: ביתחיים לישראל

ממשלת ברית-המועצות ערה לתמרונים האלה, והיא נוקטת בשורה של אמצעים כדי לבלום את המהלך האמריקאי.

היעד העליון של המדיניות הסובייטית במרחב היא כינוס ועידת-שלום בינלאומית, בראשות ארצות-הברית וברית-המועצות, ובהשתתפות "המדינות המעוניינות" (למשל: צרפת ובריטניה). וההצדדים הנגועים בדבר" (ישראל, אש"ף ומדינות-ערב הסמוכות).

בדרך זו מקווה ברית-המועצות לחזור לזירה המרכזית, שממנה גורשה כמעט כליל. בעוד שבשנות ה-60 היתה ברית-המועצות הפטרונות של הכוחות הערביים העיקריים, לא נותרו לה כעת אלא בריתה עם סוריה וקשריה עם לוב ותימן הדרומית. המהלכים הסובייטיים האחרונים כללו שורה של מסרים, חלקם בבחינת פיתויים וחלקם בבחינת איומים.

ואלה הפיתויים: בנאומו בוועידה קטנה שנערכה בראשית החודש ב'נבה מטעם האו"ם על עניין פלסטין, (שהוחרמה על-ידי כל כליהתיקשורת בישראל ובעולם המערבי), נשא אחד מאנשיה-המפתח הסובייטיים נאום חשוב. יבגני פרי מאקוב מגדיר את עצמו בצניעות כ"מאקדמאי", אך למעשה הוא נמנה עם מעצבי-המדיניות המרכזיים של ברית-המועצות במרחב.

בנאומו חזר פרימאקוב על הדרישה לכנס ועידת-שלום בינלאומית, אך הוסיף להדישה זו כמה פיתויים חדשים, המשיגים את מהות הדרישה בין השאר:

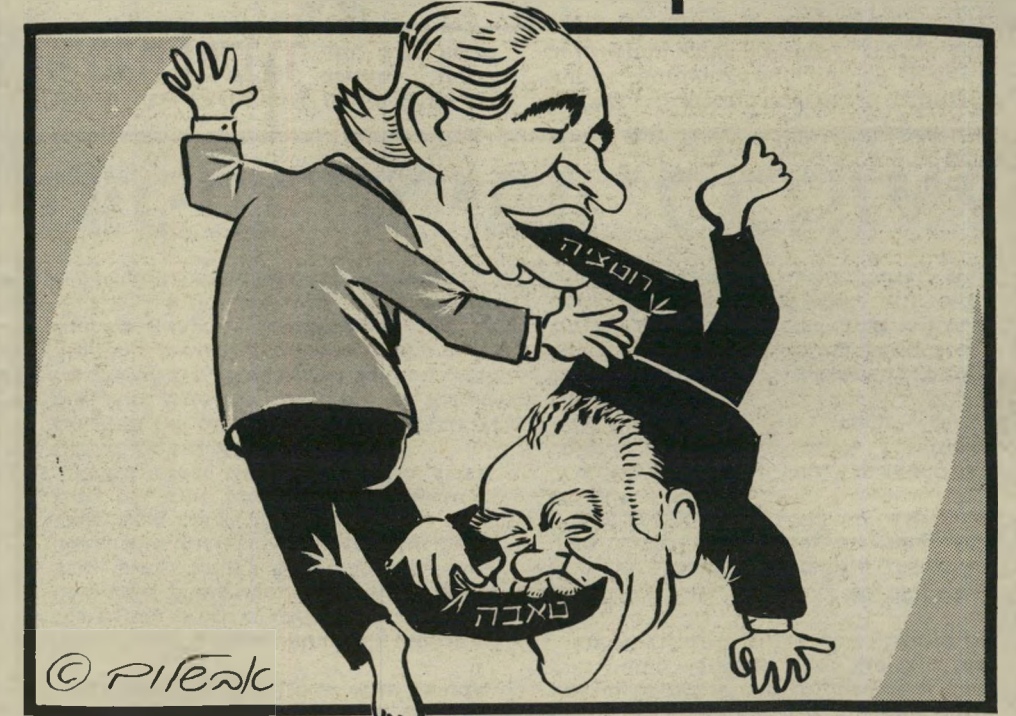
- אחרי שתקום המדינה הפלסטינית בשטחים שכבשה ישראל ב-1967, "האם מישוה יתנגד אם תחליט להיכנס לקונפדרציה עם מדינה אחרת או מדינות אחרות? בוודאי שלא! למעשה, אפשר לכלול אפשרות זו בהסכם (השלום)".

לשון אחר: ברית-המועצות מסכימה לרעיון הקונפדרציה הירדנית-פלסטינית, שהוא לבי ליבו של הסכם חוסין ערפאת, והמעורר התנגדות מוטאלית מצד סוריה.

● המיסגרת של ועידת-השלום הבינלאומית איננה מונעת בשום פנים את ... יצירתם של מגעים על בסיס דו-צדדי.

לשון אחר: אפשר לחבר את רעיון הוועידה הבינלאומית עם הרעיון של משא-ומתן ישיר בין ישראל, הירדנים והפלסטינים.

● בוועידה אפשר להסכים על "לוח-זמנים" לבצוע כל הצעדים שיוסכם עליהם בוועידה. אפשר לדבר לא רק על פיתרון של הבטחת אחת ולתמיד, אלא, במקרה הצורך, על רצף של פיתרונות. אולם השלבים בסולם זה אינם צריכים להיות קרשים נפרדים, אלא שלבים של סולם אחד. **לשון אחר:** אף שברית-המועצות חספה שבוועידה יוסכם על פיתרון כולל של כל הבעיות, אין היא מתנגדת לכך שהערבים יתגשמו שלבים

אחדות לאומית

את ההצעה, לא תהיה מצד ארצות-הברית שום תזוזה שהיא לקראת הכרה באש"ף.

האמריקנים: רמז לערפאת

הצעה זו שופכת אור חדש לגמרי על אשר התרחש בשנה האחרונה במרחב, ובעיקר על שליחותו של עוזר שריהוץ, ריצ'רד מרפי ("מרפי" טורס).

אחרי חתימת ההסכם של המלך חוסיין ויאסר ערפאת (11 בפברואר 1985) היה נרמה שתהיה התקדמות

מי נוצח באמת? כל זה קרה בגרמניה הנאצית אלפי פעמים, בשנים הגורליות, שבהן התנגד העם הגרמני בין דמוקרטיה ונאציזם, שלום ור מלחמה, שפיות וטירוף. זה קרה זה שבוע בגיבעתיים.

מי שרצה יכול היה לראות בערב של גיבעתיים ניצחון גדול לכוחות הדמוקרטיה. מי שרצה יכול היה לראות כזה גם ניצחון לכנא. — לא היה ספק מי נוצח: השילטון הישראלי, בהנהגת שמיעון פרס וחיים בר-לב, העומד חסר-אונים מול תופעה זו, כשהוא פורש למעשה את חסותו על כהנא, מאפשר לו להמשיך במלאכה.